

1. *Актуальні проблеми історії і літератури Волині та Київщини: Збірник наукових праць / за ред. Єршов В. О. – Житомир: Вид-во «Волинь», 1999.- 448 с.*
2. *Бродацький М. Найдавніший Коростишів/Ленінським шляхом. – 1982. 14 вересня.*
3. *Вайднер З., Шаповалова В.. Костьол, костьол є// Коростишівський записник. – 1997. – №1. – с. 1.*
4. *Грабовський В. Стоїть непорушно й відкрито свідок минулих століть. – 2008. – від 29 серпня, 5, 19, 26 вересня.*
5. *Єршов В. На камені читаю напис або подорож краєзнавця Коростишівським парком/ Комсомольська зірка. – 1986. – 5 квітня.*
6. *Єршов В. О. Польська література Волині доби романтизму: генологія мемуаристичності: – Житомир: Полісся, 2008. – 624с.*
7. *Жихлінський Г “Золота книга шляхти польської”. Познань , 1899р.*

ПИТАННЯ СПІВВІДНОШЕННЯ НАУКИ І РЕЛІГІЇ У ФІЛОСОФСЬКИХ ПОГЛЯДАХ О. ГАВРИЇЛА КОТЕЛЬНИКА

Бень Богдан Тарасович

10 клас, Львівської гімназії “Євшан”

КЗ ЛОР «Львівська обласна Мала академія наук учнівської молоді»

Науковий керівник: **Сіромський Руслан Богданович**,

доцент Львівського національного університету ім. Івана Франка, к.і.н.

Мета дослідження – проаналізувати філософське обґрунтування проблеми співвідношення науки і релігії у творчості Гавриїла Костельника.

Наукова новизна запропонованого дослідження полягає у з’ясуванні співвідношення науки та релігії у баченні Гавриїла Костельника та визначенні основних джерел атеїзму.

Актуальність дослідження полягає, перш за все, у необхідності вивчення історії української філософії першої половини ХХ ст., яка на сьогодні є малодосліджена, не кажучи вже про постать о. Гавриїла Костельника. Окремі його філософські погляди особливо актуальні для сучасної української громадськості, незважаючи на те, що сформувалися ще до Другої світової війни. Зокрема, не втратила своєї актуальності, – а радше навпаки – проблема людської зневіри і пошуку сенсу життя.

Практичне значення цієї роботи полягає у тому, що окремі філософські погляди о. Гавриїла Костельника можуть застосовуватися у повсякденному житті, починаючи від особистого самовдосконалення і закінчуючи розвитком держави на засадах християнської моралі.

Отримані результати: у формуванні світогляду філософа безпосередню участь взяли поет Ф. Маркович, настоятель Преображенської церкви у Львові В. Садовський та інші. У своїх дослідженнях філософ приходив до наступних висновків: основною проблемою сучасної науки є її надмірний фізикалізм, розперезання в думанні і відхід від релігії; основною проблемою релігії на заході є папство, а на сході – надмірна роздробленість церкви; повноцінний процес пізнання можливий лише за поєднання науки і релігії; кінцевою метою філософії Г. Костельника є відновлення природного стану речей, повернення до природних інтуїцій у всіх сферах нашого життя, коли встановлена чітка ієрархія людського буття: дух-наука-матерія, де дух панує над матерією.

1. Каууба М., Мірчук І. Гавриїл Костельник: філософські погляди. Дрогобич: Вимір, 2002. – 138 с.
2. Костельник Г. *Ultra posse. Вибрані твори / Упорядкування та передмова о. Олега Гірника. Серія "Ucrainica: ad fontes". Книга III. Ужгород: Гражда, 2008. – 397 с.*
3. Костельник Г. *Логіка. Львів, 1943. – 518 с.*

ЙОСИФ СЛІПІЙ – ВИДАТНИЙ ВЧЕНИЙ, ОРГАНІЗАТОР УКРАЇНСЬКОЇ БОГОСЛОВСЬКОЇ НАУКИ

Терех Олена Червоноград

10 клас, Червоноградська загальноосвітня школа I–III ступенів № 2,
terekh1997@mail.ru

Йосиф Сліпий – велична постать нашої новітньої церковної історії і загалом в історії українського народу. Ми ще сьогодні мало знаємо про нього. Митрополит, кардинал, не канонізований Патріарх Української греко-католицької церкви, а також видатний український науковець-богослов, історик.

Мета роботи: дослідити діяльність Й. Сліпого як видатного вченого, організатора української богословської науки.

Основну увагу при дослідженні акцентовано на матеріали наукового збірника «Світильник істини», Тернопільського енциклопедичного словника, Заповіту Патріарха, праці І. Гриньоха, І. Хоми, В. Сергійчука, Д. Степовика, О. Мишанича, частково використовували інтернет-ресурси.

У роботі ми висвітлили дитячі та юнацькі роки майбутнього вченого. Йосиф Коберницький-Дичковський, у майбутньому патріарх Йосиф Сліпий, народився 17 лютого 1892 року у селі Заздрість Тербовлянського повіту на Тернопільщині. Після закінчення початкової школи та гімназії навчався у Львівській духовній семінарії, в університеті Інсбрука [11, с.9], Римському Григоріанському університеті та Папському Орієнтальному Інституті. Й. Сліпий наполегливо вчився, щоб реалізувати свою мрію – стати священником - науковцем.

У 1926 р. стає ректором і деканом богословського факультету духовної семінарії у Львові, головою Богословського Наукового Товариства. Під його керівництвом вийшло 20 томів «Богословія» та 45 наукових праць окремим виданням. 28 лютого 1928 р. Й. Сліпий стає ректором Львівської Богословської Академії [4, с.298].

Важливим напрямом наукової діяльності вченого була подвижницька праця: написання підручників з богословських наук, створення потужної видавничої бази та організація найбільшої у